

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA KOMISJON

Komisjoni teatis filmidele ja muudele audiovisuaalteostele antava riigiabi kohta**(EMPs kohaldatav tekst)**

(2013/C 332/01)

1. SISSEJUHATUS

1. Audiovisuaalteostel, eriti filmidel, on Euroopa identiteedi kujundamisel tähtis roll. Need peegeldavad ELi liikmesriikide ja piirkondade eri traditsioonide ja ajaloo kultuurilist mitmekesisust. Audiovisuaalteosed on ühtaegu tooted, mis pakuvad märkimisväärsed võimalusi jõukuse suurendamiseks ja töökohtade loomiseks, ning kultuuriväärtused, mis kajastavad ja kujundavad meie ühiskonda.
2. Kõikide audiovisuaalteoste seas on filmid endiselt erilisel kohal, arvestades nende suuri tootmiskulusid ja suurt kultuurilist tähtsust. Filmide tootmise eelarved on muude audiovisuaalteoste eelarvetest palju mahukamad, filme toodetakse laialdasemalt mitme riigi koostöös ning nende kasutusaeg on pikem. Eriti filmidele pakuvad tugevat konkurentsi väljaspool Euroopat valminud teosed. Euroopa audiovisuaalteosteid näidatakse aga väljaspool päritoluriike vähe.
3. Selline vähene levik tuleneb asjaolust, et Euroopa audiovisuaalsektor on killustunud riigisisesteks või lausa piirkondlikeks turgudeks. Osalt on see seotud Euroopa kultuurilise ja keelelise mitmekesisusega, kuid geograafilist piiratust soodustab ka Euroopa audiovisuaalteoste mõeldud riiklik toetus, mida antakse riiklike, piirkondlike ja kohalike rahastamiskavade kaudu paljude väikeste filmittevetöte toetuseks.
4. Valitseb üldine arusaam, et riigiabi on oluline Euroopa audiovisuaalteoste tootmise alalhoidmiseks. Filmitootjatel on keeruline hankida erasektorist eelnevalt piisaval määral raha, et saada kokku projektide elluviimiseks vajalikud summad. Filmitootjate ettevõtete ja projektidega seotud suurte riskide ja filmisektori vähese tuluse tõttu sõltub see sektor riigiabist. Kui filmitootmises kehtiksid turutingimused, ei oleks paljusid filme üldse sündinud, sest esiteks nõuab see suuri investeeringuid ning teiseks on Euroopa audiovisuaalteoste vaatajate arv piiratud. Seega on tähtis, et komisjon ja liikmesriigid audiovisuaalteoste tootmist toetaksid, et nende riikide kultuur ja loominguline potentsiaal saaksid avalduda ning Euroopa kultuuri mitmekesisus ja rikkus esile tulla.
5. Euroopa Liidu programmiga MEDIA toetatakse filmi-, televisiooni- ja uue meedia tööstust ning selles on ette nähtud arvukalt rahastamiskavasid audiovisuaalsektori eri valdkondade toetamiseks, sh tootjatele, levitajatele, müügiesindajatele, koolituste korraldajatele, uue digitaal tehnoloogia valdkonnas tegutsevatele ettevõtjatele, tellitava videoteenuse platvormi pakkuvatele ettevõtjatele, filmide linastajatele ning näituste, festivalide, turgude ja reklaamiürituste korraldajatele mõeldud rahastamiskavad. Programmi kaudu soodustatakse Euroopa filmide levitamist ja tutvustamist ning erilist rõhku pannakse Euroopa

filmide riigivälisele levitamisele ja tutvustamisele. Neid toiminguid jätkatakse uue raamprogrammi Loov Euroopa (millega toetatakse Euroopa kultuuri- ja loomesektoreid) alaprogrammi MEDIA raames.

2. FILMIDELE JA MUUDELE AUDIOVISUAALTEOSTELE ANTAVA RIIGIABI KONTROLLIMINE

6. Liikmesriikidel on filmide, telesaadete ja muude audiovisuaalsete tootmise toetamiseks palju eri meetmeid. Liikmesriigid annavad filmitööstuse toetamiseks kokku ligikaudu kolm miljardit eurot aastas ⁽¹⁾. Rahastamine toimub rohkem kui 600 riikliku, piirkondliku ja kohaliku abikava kaudu. Eespool nimetatud meetmete võtmisel lähtutakse nii kultuurikaalutlustest kui ka valdkonna vajadustest. Meetmetel on peamiselt kultuurikesksed eesmärgid – nimelt tagada, et riigi ja piirkondade kultuur ning loomingulisus leiaksid audiovisuaalse väljundi filmide ja telesaadetenähtena. Teisalt on nende eesmärk saavutada nn kriitiline mass, et valdkond oleks dünaamiline ja arenguvõimeline ning tugevneks seeläbi, et luuakse tugevaid filmittegevusi ning tagatakse vajalike oskuste ja kogemustega inimeste pidev olemasolu.
7. Eespool kirjeldatud toetuste abil on ELis saanud üks maailma suurimaid filmitootjaid. 2012. aastal loodi ELi filmistuudiotest 1 299 mängufilmi, samas kui Ameerika Ühendriikides valmis 2011. aastal 817 filmi ning Indias 1 255 filmi. 2012. aastal külastati Euroopa kinosid 933,3 miljonit kordal ⁽²⁾. 2008. aastal hinnati Euroopa filmidega seotud audiovisuaalsete väärtusteks ligikaudu 17 miljardit eurot ⁽³⁾. Euroopa Liidu audiovisuaalsektoris töötab üle miljoni inimese ⁽⁴⁾.
8. Seega ei ole filmide tootmine ja nende levitamine mitte ainult kultuuriline, vaid ka majanduslikult oluline tegevus. Peale selle leiab nii filmitootjate tegevus kui ka audiovisuaalsete kauplemine aset rahvusvahelisel tasandil. Seetõttu võib filmitootmisega seotud toetuste, maksusoodustuste ja muud liiki finantstoetuste näol antav abi mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust. Tõenäoliselt on toetust saanud filmitootjatel ja audiovisuaalsetel nii rahaline kui ka konkurentsieelis toetuseta tegutsevate filmitootjate ja audiovisuaalsete ees. Järelikult võib niisugune toetamine moonutada konkurentsi ja seda käsitletakse riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 alusel. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 108 peab komisjon seetõttu hindama, kas audiovisuaalsektorile antav abi sobib kokku siseturuga, nii nagu ta teeb muude riigiabi meetmete puhul teistes sektorites.
9. Selles kontekstis on oluline märkida, et aluslepingus tunnustatakse kultuuri edendamise tähtsust Euroopa Liidu ja liikmesriikide jaoks – kultuur on lisatud Euroopa Liidu toimimise lepingus ELi eraldi äramärgitud poliitikavaldkondade hulka. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 167 lõikes 2 on sätestatud järgmine:

„Liidu meetmetega püütakse ergutada liikmesriikidevahelist koostööd ning vajaduse korral toetada ja täiendada nende tegevust järgmistel aladel:

[...]

— kunsti- ja kirjanduslooming, kaasa arvatud audiovisuaalne sektor.”

10. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 167 lõikes 4 on sätestatud järgmine:

„aluslepingute teiste sätete kohaselt tegutsedes võtab liit arvesse erinevaid kultuuriaspekte eriti selleks, et repteerida ja edendada oma kultuuride mitmekesisust.”

⁽¹⁾ Euroopa filmifondid toetavad filmitööstust igal aastal 2,1 miljardi euroga (<http://www.obs.coe.int/about/oea/pr/fundingreport2011.html>). Vastavalt uuringule, milles vaadeldi filmitööstuskavades ette nähtud territoriaalsete tingimuste majanduslikku ja kultuurilist mõju, toetavad liikmesriigid filmitööstust filmidele tehtavate maksusoodustuste kaudu igal aastal ligikaudu 1 miljardi euroga (vt http://ec.europa.eu/avpolicy/info_centre/library/studies/index_en.htm#territorialisation).

⁽²⁾ Allikas: *Focus 2012 — World film market trends*, European Audiovisual Observatory, May 2012.

⁽³⁾ PWC Global Entertainment and Media Outlook 2009–2013, juuni 2009, lk 193.

⁽⁴⁾ Konsultatsioonifirma KEA European Affairs uuring „Multi-Territory Licensing of Audiovisual Works in the European Union, Final Report prepared for the European Commission, DG Information Society and Media”, oktoober 2010, lk 21, <http://www.keanet.eu/docs/mtl%20-%20full%20report%20en.pdf>

11. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõikega 1 on riigil või riigi vahenditest keelatud anda abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ja liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon võib aga teatava riigiabi puhul teha nimetatud keelust erandeid. Üks selline erand on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktis d, millega lubatakse anda abi kultuuri edendamiseks, kui niisugune abi ei kahjusta konkurentsi ja kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.
12. Seega võetakse Euroopa Liidu toimimise lepingu kohastes riigiabi kontrollimise eeskirjades arvesse kultuuri ja sellega seotud majandustoimingute iseärasusi. Audiovisuaalsektorile antav abi aitab suurendada Euroopa filmi- ja audiovisuaalsektori keskmiist ja pikaajalist jätkusuutlikkust kõigis liikmesriikides ning suurendab Euroopa filmipublikule kättesaadava teostevaliku kultuurilist mitmekesisust.
13. UNESCO kultuurilise väljenduse mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsioonis osalejana on Euroopa Liit ja selle liikmesriigid võtnud endale kohustuse lisada poliitikavaldkondadele ühe olulise elemendina kultuuriline mõõde.

3. ARENGUSUUNAD ALATES AASTAST 2001

14. Filmide ja muude audiovisuaalteoste tootmiseks antava riigiabi hindamise kriteeriumid esitati algselt 2001. aasta kinoteatise⁽¹⁾. Kõnealuste kriteeriumide kehtivust pikendati 2004.,⁽²⁾ 2007.,⁽³⁾ ja 2009.⁽⁴⁾ aastal ning need kaotasid kehtivuse 31. detsembril 2012. Käesolevas teatise järgitakse 2001. aasta teatise põhijooni, vaadeldes samal ajal ka mitmeid pärast 2001. aastat ilmnunud uusi arengusuundi.
15. Komisjoni poolt pärast 2001. aasta eeskirjade jõustumist heaks kiidetud riigiabikavad näitavad, et liikmesriigid on kasutusele võtnud arvukalt abimehhanisme ja tingimusi. Enamiku abikavade puhul lähtutakse mudelist, mille põhjal töötati välja 2001. aasta teatise hindamiskriteeriumid, ja mis hõlmab konkreetsele filmiprojektile antud toetust, mille maksimumsuurus moodustab teatava osa abi taotlenud filmi eelarvest. Siiski on üha rohkem liikmesriike hakanud kasutusele võtma kavasad, mille puhul abi suurus moodustab teatava osa üksnes sellistest filmitootmisega seotud kulutustest, mis on tehtud abi andvas liikmeriigis. Nende kavade puhul on sageli tegemist maksusoodustuse või mõne muu meetmega, mida kohaldatakse automaatselt kõikide teatavatele abikõlblikkuse kriteeriumidele vastavate filmide suhtes. Kui filmifondid eraldavad taotluse esitamise korral konkreetsetele filmidele kindlaksmääratud toetussumma, siis eespool nimetatud kavad pakuvad filmitootjatele automaatse kohaldamise kaudu võimaluse arvestada teatava rahasummaga juba filmi kavandamise ja arendamise etapis.
16. Lisaks sellele toetab mõni liikmesriik peale filmitootmise ka muid valdkondi. See hõlmab muu hulgas filmide levitamiseks ettenähtud abi või abi kinode, näiteks maa- või väärtfilmikinode üldiseks toetamiseks või nende renoveerimiseks ja remondiks, et hakata filme digitaalselt näitama. Mõni liikmesriik toetab tavapärase filmide ja telesaadete piire ületavaid audiovisuaalprojekte, eelkõige selliseid interaktiivseid tooteid nagu transmeediatooted või videomängud. Sellistel juhtudel hindas komisjon talle teatatud riigiabi vajalikkust, proportsionaalsust ja asjakohasust kinoteatise esitatud kriteeriumide põhjal. Komisjon pani tähele, et teatavad liikmesriigid konkureerivad selle nimel, et meelitada riigiabi kaudu ligi investeringuid suurelt kolmandate riikide filmitootjalt. Neid küsimusi 2001. aasta teatises ei käsitletud.
17. Juba 2001. aasta teatises märgiti, et komisjon vaatab läbi riigiabi eeskirjades sätestatud kohustuslike territoriaalsete kulutuste piirmäära kõnealuses sektoris. Kohustuslike territoriaalsete kulutuste puhul kehtib nõue, et teatav osa abi saanud filmi eelarvest tuleb kulutada abi andnud liikmesriigi territooriumil. Kinoteatise kehtivusaja pikendamisel 2004. aastal märgiti, et kohustuslike territoriaalsete kulutuste kohaldamine on küsimus, mille kooskõla aluslepingus sätestatud siseturu põhimõtetega tuleks

⁽¹⁾ Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile, Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele kinematograafiliste teoste ja muude audiovisuaalteostega seotud teatavate õiguslike aspektide kohta (EÜT C 43, 16.2.2002, lk 6).

⁽²⁾ ELT C 123, 30.4.2004, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 134, 16.6.2007, lk 5.

⁽⁴⁾ ELT C 31, 7.2.2009, lk 1.

täiendavalt hinnata. Arvesse tuleb võtta ka Euroopa Kohtu poolt alates 2001. aastast vastu võetud otsuseid, milles käsitletakse siseturu tähtsust kaupade ja teenuste päritolureeglite kohaldamisel ⁽¹⁾.

18. Samuti on praktikas probleeme tekitanud nn kultuuritesti kohaldamine. Filmitootmiseks antava abi kokkusobivust siseturuga on hinnatud lähtudes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktist d, kus käsitletakse abi andmise võimalust kultuuri edendamiseks. 2001. aasta teatistes on märgitud, et abi antakse kultuuritootetele. Siiski on komisjon filmitoetuskavades sätestatud kultuuriliste kriteeriumide üksikasjalikul vaatlemisel märganud liikmesriikide tegevuses vastuolusid, eelkõige seoses subsidiaarsuspõhimõttega.
19. Seetõttu märkis komisjon 2001. aasta kinoteatise kriteeriumide kehtivuse pikendamisel 2009. aastal, et on vaja veelgi põhjalikumalt kaaluda kõnealuste arengutendentside mõju ning läbi vaadata hindamiskriteeriumid.

4. KONKREETSSED MUUDATUSED

20. Käesolevas teatistes vaadeldakse eespool nimetatud probleeme ning muudetakse 2001. aasta teatise kriteeriume. Teatistes käsitletakse eelkõige abikõlblike tegevusalade arvu suurendamist, rõhutatakse subsidiaarsuspõhimõtte tähtsust kultuuripoliitikas ja austust siseturu põhimõtete vastu, suurendatakse riigiabi maksimummäära mitme riigi koostöös valmivate teoste puhul ning täiustatakse filmipärandi kaitset ja hõlbustatakse sellele juurdepääsu. Komisjon usub, et need muudatused on 2001. aasta arengusuundi arvestades vajalikud ning aitavad parandada Euroopa audiovisuaalteoste konkurentsivõimet ning suurendada nende mõju edaspidi kogu Euroopas.

4.1. Hõlmatud tegevusalad

21. Käesoleva teatiseiga hõlmatud tegevusaladest rääkides tuleb märkida, et 2001. aasta kinoteatise sätestatud riigiabi kriteeriumides keskenduti filmitootmisele. Nagu eespool märgitud, toetab mõni liikmesriik ka teisi filmitootmisega seotud tegevusalasid, sh stsenaariumide kirjutamine ja viimistlemine, levitamine või tutvustamine (nt filmifestivalidel). Eesmärki kaitsta ja edendada Euroopa kultuuri mitmekesisust audiovisuaalteoste kaudu saab täita vaid siis, kui sellistel teostel on ka vaatajaid. Kui abi antakse ainult tootmiseks, võib tekkida olukord, kus soodustatakse audiovisuaalteoste loomist, tagamata, et valminud teoseid sobival viisil levitatakse ja tutvustatakse. Seetõttu on asjakohane, et abi hõlmaks kõiki filmiloomise etappe alates filmiideest kuni filmi vaatajateni toomiseni.
22. Kinodele antav abi on aga tavaliselt nii väike, et näiteks maa- või väärtfilmikinodele saab abi anda väikese tähtsusega abi käsitleva määruse ⁽²⁾ alusel. Kui aga liikmesriik suudab tõendada, et kinode vajadus abi järele on suurem, käsitatakse seda käesoleva teatise alusel kultuuri edendamiseks antava abina Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti d tähenduses. Kinodele antav abi edendab kultuuri, kuna kinode põhieesmärk on näidata filme kui kultuuriväärtusi.
23. Mõni liikmesriik toetab tavapärase filmide ja telesaadete piire ületavaid audiovisuaalprojekte. Transmeedia puhul (tuntud ka kui mitmeplatvormiline esitus või ristmeedia) esitatakse lugu mitmel platvormil ja mitmes esitusvormis (nt filmid ja mängud), kasutades digitaaltehnoloogiat. Oluline on see, et loo eri osade sisu on omavahel seotud ⁽³⁾. Kuna transmeedia projektidega on paratamatult seotud ka filmide tootmine, käsitatakse seda projekti osa, mis on seotud filmitootmisega, käesoleva määrusega hõlmatud audiovisuaaltootena.

⁽¹⁾ Eelkõige Euroopa Kohtu 10. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-39/04: Laboratoires Fournier (C-39/04), Euroopa Kohus 2005 I-2057.

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1998/2006, 15. detsember 2006, milles käsitletakse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähesel tähtsusega abi suhtes (ELT L 379, 28.12.2006, lk 5).

⁽³⁾ Ei tohiks segamini ajada tavapärase mediafrantsiisidega teose esitamiseks eri platvormidel, järjeteostega või adaptatsioonidega.

24. Ehkki mängude tootmisest võib lähiaastatel saada üks kõige kiiremini arenev massimeediaharu, võib arvata, et kõik mängud ei vasta audiovisuaalteose või kultuuriväärtuse kriteeriumidele. Nende tootmine, levitamine, turustamine ja kasutamine erineb filmide omast. Seetõttu ei saa filmitootmise suhtes kehtivaid eeskirju automaatselt kasutada ka mängude jaoks. Erinevalt filmisektorist ja televisioonist ei ole ka vajalikul määral mängudele riigijabi andmist käsitlevaid otsuseid, millele komisjon saaks toetuda. Seega ei hõlma käesolev teatis mängude sektorit. Mängude jaoks mõeldud abimeetmeid, mis ei vasta üldise grupierandi määruse⁽¹⁾ ega vähese tähtsusega abi määruse tingimustele, käsitletakse ka edaspidi üksikjuhtumite põhjal. Kui suudetakse näidata, et kultuurilise ja hariva eesmärgiga mängude jaoks on vaja abikava, kohaldab komisjon käesoleva teatise kohaseid abi osatähtsuse kriteeriume analoogia põhjal.

4.2. Kultuuriline kriteerium

25. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktis d sätestatud nõuetele vastamiseks peab audiovisuaalsektor edendama kultuuri. Vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele vastutavad kultuuritegevuse määratlemise eest eeskätt liikmesriigid. Audiovisuaalteoste abikavade hindamise osas on komisjon seisukohal, et tema ülesanne on selgitada, kas liikmesriigis on ilmse vea vältimiseks kasutusele võetud asjakohane tõhus kontrollimehhanism. Seda on võimalik teha kahel viisil: abi saavad audiovisuaalteosed kas valitakse nende kultuurilise sisu põhjal teiste hulgas välja või kontrollitakse teoste vastavust teatavatele kultuurilistele kriteeriumidele. Komisjon märgib kooskõlas kultuurilise väljenduse mitmekesisuse kaitse ja edendamise 2005. aasta UNESCO konventsiooniga,⁽²⁾ et kaubandusliku väärtuse olemasolu ei tähenda, et filmil ei või olla ka kultuurilist väärtust.
26. Keeleline mitmekesisus on kultuurilise mitmekesisuse oluline osa; seega täidab kultuuri edendamise eesmärgi ka liikmesriigis räägitava(te) keel(te) kaitse ja selle või nende laialdasem kasutamine⁽³⁾. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt võib nii liikmesriigi keele edendamine⁽⁴⁾ kui ka kultuuripoliitika⁽⁵⁾ kujutada endast teenuste vaba liikumise piirangut õigustavat ülekaalukat üldist huvi. Seepärast võivad liikmesriigid abi andmise ühe tingimuseks muu hulgas nõuda, et film toodetakse teatavas keeles, kui on kindlaks tehtud, et see nõue on vajalik ja piisav selleks, et teenida audiovisuaalsektori kultuurilisi eesmärgi, mis võivad hõlmata ka asjaomasele piirkonnale iseloomulike sotsiaalsete, religioossete, filosoofiliste või lingvistiliste komponentidega seotud sõnavabaduse edendamist. Asjaolu, et tegelikkuses võib kõnealune kriteerium anda eeliseid sellistele filmitietevõtjatele, kes töötavad eespool nimetatud kriteeriumile vastavas keeles, on taotletava eesmärgi lahutamatu osa⁽⁶⁾.

4.3. Kohustuslikud territoriaalsed kulutused

27. Abi andvate ametiasutuste kehtestatud kohustus kulutada teatav osa filmieelarvest mingil kindlal territooriumil (nn kohustuslikud territoriaalsed kulutused) on olnud erilise tähelepanu all alates sellest ajast, mil komisjon hakkas uurima filmitoetuskavasid. 2001. aasta kinoteatisega lubati liikmesriikidel kohaldada nõuet, et kuni 80 % filmieelarvest tuleb kulutada abi andnud liikmesriigi territooriumil. Kavad, mille puhul abi suurus moodustab teatava osa sellistest filmitootmisega seotud kuludest, mis on tehtud

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 800/2008, 6. august 2008, EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) (ELT L 214, 9.8.2008, lk 3).

⁽²⁾ Konventsiooni artikli 4 lõikes 4 on sätestatud järgmine: „Kultuuritegevus, -kaubad ja -teenused on tegevus, kaubad ja teenused, mis (...) kujutavad endast või annavad edasi kultuuri väljendusvorme oma võimalikust kaubanduslikust väärtusest olenemata. Kultuuritegevusel võib olla iseseisev eesmärk, samahästi võib kultuuritegevus kaasa aidata kultuurikaupade ja -teenuste loomisele.”

⁽³⁾ Euroopa Kohtu 5. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas C-222/07: UTECA, punktid 27–33.

⁽⁴⁾ Euroopa Kohtu 13. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-250/06: *United Pan-Europe Communications Belgium*, punkt 43.

⁽⁵⁾ Euroopa Kohtu 28. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-6/98: ARD, punkt 50.

⁽⁶⁾ Euroopa Kohtu 5. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas C-222/07: UTECA, punktid 34 ja 36.

vaid abi andnud liikmesriigis, on juba koostatud viisil, mis püüab tuua võimalikult suurt osa filmitootmisest abi andvasse liikmesriiki, ning sisaldavad territoriaalse kulutamise elementi. Käesolevas kinoteatistes tuleks arvesse võtta praeguseks kasutusele võetud eri liiki abikavasid.

28. Kohustuslikud territoriaalsed kulutused kujutavad endast audiovisuaaltoodete siseturu piirangut. Seepärast tellis komisjon audiovisuaalsete suhtes kohaldatavate territoriaalsete tingimuste kohta välisuuringu, mis valmis 2008. aastal⁽¹⁾. Nagu märgiti kinoteatise pikendamisel 2009. aastal, ei andnud uuring üheseid tulemusi; uuringu raames ei suudetud tõestada, kas territoriaalsete tingimuste positiivne mõju ületas nende negatiivse mõju või mitte.
29. Siiski selgus uuringust, et territoriaalseid tingimusi kohaldavates riikides on filmitootmise kulud suuremad. Lisaks sellele leiti, et territoriaalsed tingimused võivad takistada ühisprojektide teostamist ning vähendada nende tõhusust. Üldiselt näitas uuring, et kohustuslike territoriaalsete kulutustega seotud tingimuste karmistamine ei ole andnud piisavalt häid tulemusi, et õigustada praeguste piirangute säilitamist. Uuringu tulemused näitasid ka seda, et territoriaalsete tingimuste kohaldamine ei ole eesmärkide täitmisele kaasa aidanud.
30. Selliseid siseriiklikke meetmeid, mis piiravad aluslepinguga tagatud põhiõiguste kohaldamist, võib võtta vaid juhul, kui on täidetud teatavad tingimused: tegemist on ülekaaluka üldise huviga ning asjaomane meede sobib taotletava eesmärgi saavutamiseks ega lähe kaugemale sellest, mis on eesmärgi saavutamiseks vajalik⁽²⁾. Filmitööstusele iseloomulikud jooned, eelkõige filmitootmise suur liikuvus, ja kultuurilise mitmekesisuse ning riikide kultuuri ja keele edendamine võivad kujutada endast ülekaalukat üldist huvi, mis võib õigustada põhivabaduste piiramist. Seetõttu on komisjon endiselt seisukohal, et kõnealused tingimused on teataval määral vajalikud, et säilitada abi andvas liikmesriigis või piirkonnas filmitootmistaristu kriitiline mass.
31. Vaid mõni üksik liikmeriik on filmi eelarve suhtes kohaldanud komisjoni poolt 2001. aasta teatistes kehtestatud kohustuslike territoriaalsete kulutuste lubatud piirmäära (80 %). Mõni liikmesriik on kohustuslikud territoriaalsed kulutused oma toetuskavadest aga välja jätnud. Paljud piirkondlikud kavad on seotud abi suurusega ning sisaldavad nõuet, et 100 % või 150 % abisummast peab või peaks olema kulutatud abi andnud liikmesriigis, jättes sealjuures täpsustamata alltöövõtuteenuste päritolu või filmitootmises kasutatud kaupade päritolu. Mõne abikava puhul lubatakse abi saaval filmitootjal kulutada vähemalt 20 % tootmiseelarvest väljaspool abi andvat liikmesriiki. Mõni liikmesriik on välja töötanud kavad, millega kaetakse teatav osa vaid abi andvas liikmesriigis tehtud kulutustest.
32. Territoriaalsete tingimustega seotud kulutused peaksid olema proportsionaalsed asjaomase liikmesriigi tegeliku finantstoetuse, mitte aga kogu tootmiseelarve suhtes. 2001. aasta teatistes kindlaksmääratud territoriaalse kriteeriumi puhul ei tarvitsenud see alati nii olla⁽³⁾.
33. Põhimõtteliselt kasutavad liikmesriigid filmitootmise toetamiseks kaht erinevat abimehhanismi:
- otsetoetusena (nt kui abi suurus moodustab teatava protsendi tootmiseelarvest) antud (nt hindamiskomisjoni määratud) abi ning
  - abi, mis on ette nähtud teatava osa abi andnud liikmesriigis tehtud filmitootmiskulude katmiseks ja mis moodustab teatava osa abi andnud liikmesriigis tehtud filmitootmiskuludest (nt maksusoodustus).

⁽¹⁾ 2008. aasta uuring „Study on the Economic and Cultural Impact, notably on Co-productions, of Territorialisation Clauses of state aid Schemes for Films and Audiovisual Productions”, http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/library/studies/territ/final_rep.pdf

⁽²⁾ Kohtuasi C-222/07: UTECA, punkt 25.

⁽³⁾ Näiteks võib tuua olukorra, kus 10 miljoni eurose eelarvega filmi tootja taotleb abi kavast, mille kaudu iga filmi toetatakse kuni ühe miljoni euroga. Ei ole proportsionaalne, et kõnealuse kava kaudu filmi ei toetata, tuues põhjuseks, et tootja ei kavatse kulutada tootmiseelarvest vähemalt kaheksat miljonit eurot abi andva riigi territooriumil.

34. Punktis 50 sätestatakse piirangud kõikidele mehhanismidele, mille raames komisjon võib lubada liikmesriigil kohaldada selliseid kohustuslikke territoriaalseid kulutusi, mida võiks ikka veel käsitada kultuurilise eesmärgi seisukohalt vajalike ja proportsionaalsetena.
35. Toetusena antava abi puhul ei tohiks kohustuslike territoriaalsete kulutuste maksimummäär olla suurem kui 160 % abisummast. See on kooskõlas varem kehtinud eeskirjaga, mille kohaselt kohustuslikud territoriaalsed kulutused võisid moodustada 80 % tootmiseelarvest, kui abi osatähtsus ulatub punkti 52 alapunktis 2 sätestatud üldise maksimummäärani ehk 50 % tootmiseelarvest⁽¹⁾.
36. Kui abi suurus moodustab teatava osa sellistest filmitootmisega seotud kuludest, mis on tehtud abi andvas liikmesriigis, motiveerib see filmitootjat tegema võimalikult suure osa filmitootmisega seotud kulutustest asjaomases liikmesriigis, et saada rohkem abi. Kui filmitootmisega seotud abikõlblike kuludena käsitatakse vaid abi andnud liikmesriigi territooriumil tehtud kulutusi, on tegemist territoriaalse piiranguga. Seega peaks kohustuslike territoriaalsete kulutuste maksimummäär juhul, kui soovitakse kehtestada toetuste piirmääraga võrreldavat piirmäära, moodustama 80 % filmitootmiseelarvest.
37. Lisaks sellele võib mõlema mehhanismi puhul kohaldada kõikide kavade suhtes abikõlblikkuse kriteeriumi, millega määratakse kindlaks abi andvas liikmesriigis tehtavate minimaalsete kohustuslike kulutuste määr. Kõnealune miinimummäär ei tohi olla suurem kui 50 % tootmiseelarvest.
38. Igal juhul ei ole ELi õigusaktides sätestatud nõuet, et liikmesriigid peavad rakendama kohustuslikke territoriaalseid kulutusi.

4.4. Konkurents suurte välismaiste tootjate ligimeelitamisel

39. 2001. aasta kinoteatise vastuvõtmise ajal püüdis vaid mõni üksik liikmesriik kasutada filmitootmiseks antavat abi selleks, et meelitada välismaiseid filmitootjaid suuri filmiprojekte oma territooriumil ellu viima. Sellest ajast alates on mitu liikmesriiki välja töötanud kavad, mille eesmärk on meelitada tipp-tasemel filmiprojekte Euroopasse, kus konkureeritakse mujal, näiteks Ameerika Ühendriikides, Kanadas, Uus-Meremaal või Austraalias asuvate võttepaikade ja rajatistega. Käesoleva teatise koostamisele eelnenud arutelul osalenud tunnistasid, et kõnealuseid filmiprojekte on vaja selleks, et säilitada kõrgetasemeline audiovisuaalsete tootmise taristu, aidata kasutuses hoida esmaklassilisi stuudioid ja seadmeid ning anda tööd asjatundlikele töötajatele, samuti soodustada tehnosiiret ning oskuste ja kogemuste edasiandmist. Rajatiste osaline kasutamine välismaiste filmiprojektide tarbeks aitab tagada ka võimalused kvaliteetsete ja esmaklassiliste Euroopa filmide tootmiseks.
40. Euroopa audiovisuaalsektorile võib välismaistel filmiprojektidel olla kauaaegne mõju, kuna nende käigus kasutatakse harilikult palju kohalikku taristut ja kohalikke osatäitjaid. Need projektid võivad seega omakorda avaldada positiivset mõju liikmesriikide audiovisuaalsektorile. Ühtlasi tuleks märkida, et paljud filmid, mida peetakse suurteks kolmandate riikide projektideks, valmivad tegelikult koostöös, kus osalevad ka Euroopa filmitootjad. Järelikult edendatakse kõnealuste toetustega ka Euroopa audiovisuaalsete ja aidatakse säilitada võimalused omamaiste filmide tootmiseks.
41. Seepärast leiab komisjon, et sellist abi võib põhimõtteliselt käsitada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti d kohase kultuuri edendamiseks antava abina samadel tingimustel, kui Euroopa filmitootjatele antavat abi. Kuna aga suurte rahvusvaheliste projektide toetamiseks kuluvad summad võivad olla märkimisväärsed, jälgib komisjon seda tüüpi toetuste edasist arengut tagamaks, et konkurentsi puhul oleks otsustava tähtsusega kvaliteet ja hind, mitte aga riigiabi.

4.5. Piiriülesed projektid

42. Vaid väheseid Euroopa filme levitatakse väljaspool nende loomise piirkonda. Võimalus, et Euroopa filmi levitatakse mitmes liikmesriigis, on suurem siis, kui film on valminud eri riikidest pärit filmitootjate

⁽¹⁾ Näiteks kui 10 miljoni eurose eelarvega filmi tootja taotleb abi kavast, mille kaudu toetatakse igat filmi kuni ühe miljoni euroga, peab ta kulutama eelarvest vaid 1,6 miljonit eurot abi andva riigi territooriumil. Kui filmi eelarve oleks olnud kaks miljonit eurot ja filmitootjale oleks antud maksimaalne abisumma, peaksid kohustuslikud territoriaalsed kulutused moodustama 80 % tootmiseelarvest.

koostöös. Pidades silmas, kui oluline on eri liikmesriikide filmitootjate koostöö mitmes liikmesriigis levitatavate Euroopa teoste loomisel, on komisjon seisukohal, et mitme liikmesriigi filmitootjate koostöös valmivatele rahvusvahelistele projektide puhul, mida rahastab mitu liikmesriiki, tuleks abi osatähtsust suurendada.

4.6. Filmipäränd

43. Filme tuleks koguda ja säilitada ning võimaldada tulevastel põlvkondadel neid kultuurilisel ja hariduslikul otstarbel kasutada ⁽¹⁾. Hariduse, noorte, kultuuri ja spordi nõukogu 18. novembri 2010. aasta otsuses Euroopa filmipärändi kohta ⁽²⁾ kutsuti liikmesriike üles astuma samme selleks, et riigiabi kaudu toetust saanud filmid ja võimaluse korral kõik asjaomase filmiga seotud materjalid antakse säilitamiseks üle filmipärändiga tegelevale asutusele, ning tagama asjakohased õigused kõnealuste filmide ja nendega seotud materjalide säilitamise ning kasutamise kohta kultuurilistel ja mittekaubanduslikel eesmärkidel
44. Mõned liikmesriigid on kehtestanud korra, mille kohaselt riigiabi viimane osamakse tehakse siis, kui filmipärändiga tegelev asutus on kinnitanud, et abi saanud film on neile säilitamiseks üle antud. See on osutunud tõhusaks vahendiks säilitamiskohustuse jõustamisel.
45. Mõned liikmesriigid on lisanud toetuslepingutele sätteid, mis annavad filmipärändiga tegelevatele asutustele loa kasutada kindlaksmääratud ajavahemiku möödudes riiklikult rahastatud filme erieesmärkidel avalikku huvi pakkuvate ülesannete täitmiseks, tingimusel, et see ei mõjuta filmi tavapärasest kasutamist.
46. Seepärast peaksid liikmesriigid kutsuma filmitootjaid üles andma abi saanud filmi pikaajaliseks säilitamiseks sobiva koopia filmipärändiga tegelevale asutusele, mille rahastav asutus on kindlaks määranud ⁽³⁾ ning julgustama neid andma luba selliste filmide kasutamiseks kindlaksmääratud mittekaubanduslikel eesmärkidel vastavalt intellektuaalomandiõiguste omanikega intellektuaalomandi õiguste kohaselt sõlmitud kokkuleppele, piiramata sealjuures õiguste omanikele õiglase tasu maksmist pärast toetuse andmise kokkuleppes kindlaksmääratud ajavahemikku, mille pikkus on määraud nii, et see ei mõjutaks filmi tavapärasest kasutamist, ja eespool nimetatud tegevusi toetama.

5. ABI NÕUETEKOHASUSE HINDAMINE

47. Filmide ja teiste audiovisuaalteoste abikavade hindamisel kontrollib komisjon eespool toodu põhjal järgmist:
  - esiteks, kas abikava vastab üldise seaduslikkuse põhimõttele, st komisjon peab kontrollima, et abikavas ei oleks sätteid, mis on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepinguga muudes valdkondades kui riigiabi;
  - ning teiseks, kas abikava vastab allpool kirjeldatud konkreetsetele kriteeriumitele, mille alusel hinnatakse abi nõuetekohasust.

5.1. Üldine seaduslikkus

48. Esmalt peab komisjon kindlaks tegema, et abi vastab üldise seaduslikkuse põhimõttele ning et abikõlblikkuse tingimused ja abi andmise kriteeriumid ei ole vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepinguga muudes valdkondades kui riigiabi. Sealhulgas tagab ta, et järgitakse ELi toimimise lepingu põhimõtteid, mille kohaselt on keelatud diskrimineerimine rahvuse alusel ning tagatud kaupade ja töötajate vaba liikumine, asutamisevabadus, teenuste osutamise vabadus ja kapitali vaba liikumine (ELi toimimise lepingu artiklid 18, 34, 36, 45, 49, 54, 56 ja 63). Kui nende põhimõtetega vastuolus olevate sätete järgimine abikava elluviimisel on möödapääsmatu, tagab komisjon nende põhimõtete järgimise koostöös konkurentsieskirjade kohaldamisega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus filmipärändi kohta (ELT L 323, 9.12.2005, lk 57).

⁽²⁾ ELT C 324, 1.12.2010, lk 1.

⁽³⁾ Liikmesriigid määravad kindlaks filmipärändiga tegelevad asutused, kelle ülesanne on filmipärändit koguda, säilitada ja kättesaadavaks teha, et seda saaks kultuurilisel ja hariduslikul otstarbel kasutada. Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2005. aasta soovitusel filmipärändi kohta on liikmesriigid nimetanud oma filmipärändiga tegelevad asutused. Praegune loetelu on aadressil http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/cinema/report/swp_en.pdf

49. Selleks et abikavad vastaksid eespool toodud põhimõtetele, ei tohi neis esitada näiteks tingimust, et abi saavad ainult asjaomase liikmesriigi kodanikud; et abi antakse üksnes oma riigi äriõiguse kohaselt selles riigis asutatud ettevõtetele (abi peab olema võimalik saada ka ettevõtetel, mis on asutatud teises liikmesriigis, kuid tegutseb abi andvas liikmesriigis tütarettevõtte või esinduse kaudu; kusjuures esinduse olemasolu nõue ei kuulu täitmisele enne abi väljamaksmist); või et teisest riigist pärit filmitootjad on lähetatud töötajate puhul sunnitud otsima võimalusi direktiivi 96/71/EÜ sätete kohaldamisest kõrvalehoidmiseks⁽¹⁾.

50. Võttes arvesse Euroopa filmisektoris valitsevat olukorda, võib filmitootmise abikavade puhul siiski teha järgmist:

— nõuda, et kuni 160 % asjaomase audiovisuaaltese tootmiseks eraldatud abisummast kulutatakse abi andva liikmesriigi territooriumil, või

— sätestada, et asjaomase audiovisuaaltese tootmiseks eraldatud abisumma suurus moodustab teatava protsendi sellistest filmitootmisega seotud kulutustest, mis on tehtud abi andvas liikmesriigis, elkkõige maksusoodustusi hõlmavate abikavade puhul.

Mõlemal juhul võib liikmesriik abikõlblikkuse eeltingimusena kindlaks määrata filmitootmisega seotud minimaalsed kulutused, mis tuleb teha abi andvas liikmesriigis. Abi andvas liikmesriigis tehtavate minimaalsete kohustuslike kulutuste määr ei tohi olla suurem kui 50 % projekti kogueelarvest. Lisaks sellele ei tohi kohustuslikud territoriaalsed kulutused olla mitte mingil juhul suuremad kui 80 % projekti kogueelarvest.

5.2. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti d kohased konkreetsete hindamiskriteeriumid

51. Euroopa audiovisuaalsete tootmist toetatakse ning nende tootmiseks ja näitamiseks vajaliku taristu olemasolu tagatakse selleks, et kujundada Euroopa kultuurilist identiteeti ja suurendada kultuurilist mitmekesisust. Seega on abi eesmärk edendada kultuuri. Selline abi võib olla kooskõlas aluslepinguga vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktile d. Filmide ja telesaadete tootmise sektori ettevõtjatele võib anda ka muud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktide a ja c kohast abi (nt regionaalabi, abi VKEdele, abi teadus- ja arendustegevuse jaoks, koolitusabi või tööhõiveabi), kuid abi kumuleerumise korral tuleb järgida abi suurima osatähtsuse piiranguid.

52. Komisjon hindab stsenaariumide kirjutamise ja arendamise ning käesoleva teatisega hõlmatud audiovisuaalsete tootmise, levitamise ja tutvustamise toetamise kavade vastavust aluslepingule Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti d kaudu ja abi andmise eesmärgil järgmist kriteeriumide põhjal:

1) abi tuleb anda kultuuriväärtusele. Iga liikmesriik tagab ilmse vea vältimiseks kasutusel oleva tõhusa kontrollimehhanismi abil, et abi saavad projektid on riigi kriteeriumide järgi kultuurilised. Kõnealune kontrollimehhanism võib seisneda selles, et hindamiskomisjon või vastava volituse saanud isik valib filmiprojektid teiste hulgast välja, või niisuguse valikumenetluse puudumise korral selles, et kehtestatakse kultuurilised kriteeriumid ning kontrollitakse nende alusel iga audiovisuaaltese vastavust;

2) põhimõtteliselt ei tohiks abi osatähtsus olla suurem kui 50 % tootmiseelarvest, et soodustada ka tavapäraseid ärilisi algatusi. Mitme liikmesriigi filmitootjate koostöös valmivate rahvusvaheliste projektide puhul, mida rahastab mitu liikmesriiki, võib abi osatähtsus olla kuni 60 % tootmiseelarvest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 96/71/EÜ, 16. detsember 1996, töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1).

- Keeruliste audiovisuaalteoste⁽¹⁾ ja OECD arenguabi komitee abisaajate nimekirja⁽²⁾ kantud riikidega koostöös valmivate projektide suhtes neid piiranguid ei kohaldata. Siinkohal võib keerulisena käsitada selliseid filme, mille ainus originaalversioon on piiratud territooriumi, rahvaarvu ja keelealaga liikmesriigi ametlikus keeles;
- 3) stsenaariumi kirjutamiseks või projekti arendamiseks antavat abi üldjuhul ei piirata. Kui aga saadud stsenaariumi või projekti tulemusel valmib film, lisatakse stsenaariumi kirjutamise ja filmi arendamise kulud tootmiseelarvesse ning neid võetakse arvesse audiovisuaalteose jaoks antava abi maksimaalse osatähtsuse arvutamisel vastavalt alapunktile 2;
  - 4) tootmistoetuse saamise nõuetele vastavate audiovisuaalteoste levitamise ja tutvustamise kulude katmiseks antava abi osatähtsus võib olla sama, mis oli või oleks võinud olla asjaomase filmi tootmise kulude korral;
  - 5) keelatud on toetada muid filmitootmistappe kui stsenaariumi kirjutamine ja viimistlemine ning filmi levitamine ja tutvustamine. Eesmärk on see, et abi ei oleks ette nähtud tootmise väärtusahela üksikutele osadele. Konkreetse audiovisuaalteose jaoks antav mis tahes abi peaks olema seotud selle üldeelarvega. Tootjal peaks olema õigus valida, kui suure osa eelarvest ta kulutab teistes liikmesriikides. See on vajalik neutraalse soodustava mõju tagamiseks. Kui abi antakse vaid teatavate filmieelarvega seotud kulude jaoks, võib tekkida olukord, kus eelistatakse neid oma riigi sektoreid, kes pakuvad abiga seotud teenuseid, ning see oleks aluslepinguga vastuolus;
  - 6) liikmesriigid peaksid kutsuma filmitootjaid üles andma abi saanud filmi pikaajaliseks säilitamiseks sobiva koopia filmipärandiga tegelevale asutusele, mille rahastav asutus on kindlaks määranud ning julgustama neid andma luba selliste filmide kasutamiseks kindlaksmääratud mittekaubanduslikel eesmärkidel vastavalt intellektuaalomandiõiguste omanikega intellektuaalomandi õiguste kohaselt sõlmitud kokkuleppele, piiramata sealjuures õiguste omanikele õiglase tasu maksmist pärast toetuse andmise kokkuleppes kindlaksmääratud ajavahemikku, mille pikkus on määratud nii, et see ei mõjutaks filmi tavapärasel kasutamist, ja eespool nimetatud tegevusi toetama;
  - 7) abi antakse läbipaistval viisil. Liikmesriik peab avaldama ühel veebisaidil või mitme veebisaidil andmeid koondaval ühel veebisaidil vähemalt järgmise teabe: heakskiidetud abikava ja selle rakendussätete täielik tekst, abisaaja nimi, toetatava tegevuse või projekti nimetus ja iseloom, abi suurus, abi osatähtsus toetatava tegevuse või projekti kogueelarvest. See teave tuleb avaldada Internetis pärast abiandmisotsuse vastuvõtmist ja seda tuleb säilitada vähemalt kümme aastat, kusjuures kõnealune teave peab olema avalikkusele vabalt kättesaadav⁽³⁾.
53. Abi võib anda ka kinode ajakohastamiseks, sh nende digiteerimiseks, kui liikmesriik suudab põhjendada abi andmise vajalikkust, proportsionaalsust ja asjakohasust. Komisjon annab eespool osutatud põhjenduse alusel hinnangu, kas kava on kooskõlas aluslepinguga vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktile d.
54. Selle kindlakstegemisel, kas abi suurimat osatähtsust järgitakse, võetakse arvesse liikmesriikide vahenditest tegevuse või projekti jaoks antud toetuste kogusummat, olenemata sellest, kas toetusi rahastati kohalikest, piirkondlikest, riigi või ELi vahenditest. Riigi vahendid ei ole need, mis on saadud otse

⁽¹⁾ Nt lühifilmid, režissööri esimene või teine film, dokumentaalfilmid, väikese eelarvega filmid või muidu äriliselt keerulised filmid. Vastavalt subsidiaarsuspõhimõttele võib iga liikmesriik kehtestada keerulise filmi määratluse vastavalt siseriiklikele parameetritele.

⁽²⁾ Arenguabi komitee nimekirja kuuluvad kõik riigid ja territooriumid, kellel on õigus saada ametlikku arenguabi. Need on madala ja keskmise sissetulekuga riigid vastavalt nende rahvamajanduse kogutulule elaniku kohta (Maa-ilmapanga andmete põhjal), v.a G8 riigid, ELi liikmesriigid ja riigid, kelle ELiga ühinemise kuupäev on kindlaks määratud. Nimekirja kuuluvad ka vähim arenenud riigid, nagu on määratlenud Ühinenud Rahvaste Organisatsioon. Vt http://www.oecd.org/document/45/0,3746,en_2649_34447_2093101_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ Seda teavet tuleks pidevalt uuendada (näiteks iga kuue kuu järel) ja see peab olema kättesaadav mitteomanduslikes formaatides.

sellistelt ELi programmidel nagu MEDIA ja mille andmise üle otsustamises liikmesriigid ei osalenud. Seepärast ei võeta nende programmide raames saadud abi arvesse osatähtsuse piirmäärast kinnipidamise kontrollimisel.

6. ASJAKOHASED MEETMED

55. Komisjon teeb liikmesriikidele ettepaneku, et nad viiksid Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 1 sätestatud asjakohase meetmena oma kehtivad filmirahastamiskavad käesoleva teatisega vastavusse kahe aasta jooksul pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Liikmesriigid peaksid komisjonile ühe kuu jooksul pärast käesoleva teatise avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* kinnitama, et nad nõustuvad teatises sisalduvate asjakohaste meetmetega. Kui komisjon vastust ei saa, järeltab ta, et asjaomane liikmesriik ei ole ettepanekuga nõus.

7. KOHALDAMINE

56. Käesolevat teatist kohaldatakse alates järgmisest päevast pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
57. Komisjon kohaldab käesolevat teatist kõigi abimeetmete suhtes, millest on teatatud ning mille kohta ta peab otsuse tegema pärast teatise avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, seda ka juhul, kui abimeetmetest teatati enne kõnealust kuupäeva.
58. Kooskõlas komisjoni teatisega õigusvastase riigiabi hindamise suhtes kohaldatavate eeskirjade kindlaksmääramise kohta ⁽¹⁾ kohaldab komisjon teatamata abi suhtes:
- a) käesolevat teatist, kui abi anti pärast teatise avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*;
  - b) 2001. aasta kinoteatist kõikide muude juhtumite suhtes.

⁽¹⁾ ELT C 119, 22.5.2002, lk 22.